

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/124/2022
Identifikačné číslo spisu:	5809201644
Dátum vydania rozhodnutia:	20.07.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Nora Halmová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:5809201644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Q. E., rod. Y., bývajúcej v K., U. XX, zastúpenej JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Nitre, Damborského 13, proti žalovaným: 1/ X. Q., rod. W., bývajúcej v K., V.Á. XXX/X, zastúpenej JUDr. Petrom Vévurkom, advokátom so sídlom v Námestove, Mieru 312/13, 2/ G. F., rod. S., B. Y., Z. XX, 3/ Ľ. W., rod. S., bývajúcej v Y., X. XXX, o určenie vlastníckeho práva, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 2C/52/2009, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2021 č. k. 8Co/145/2020-779, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalovaným 1/ a 2/ n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovanej 3/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Námestovo (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 30. októbra 2020 č. k. 2C/52/2009-763 zamietol návrh žalobkyne z 12. júna 2020, na opravu rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 2C/52/2009-691 zo 6. decembra 2017. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanoveniami § 224 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 42 ods. 1, 2 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a vecne tým, že žalobkyňa návrhom žiadala opravu rozsudku okresného súdu vo výrokovej časti rozsudku o merite takým spôsobom, že sa správne uvedie jej spoluvlastnícky podiel k jednotlivým pozemkom v k. ú. Y. v pomere k celku. Uviedla, že z výroku, odôvodnenia a obsahu rozhodnutia bolo zrejmé, že ju súd určil podielovou spoluvlastníčkou k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v k. ú. Y. zapísaným na LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX a XXXX, a to v podiele 66/240-in z nehnuteľností zapísaných na uvedených listoch vlastníctva, ktoré boli v rôznych podieloch zapísané na žalované, avšak chybou v počítaní súd jej podiely neprepočítal na pomer k celku, ale uviedol podiel k podielom žalovaných. Nakoľko sa jednalo o chybu v počítaní, resp. inú zrejmu nesprávnosť, žiadala, aby súd toto opravil vydaním opravného uznesenia.

Okresný súd uviedol, že rozsudkom č. k. 2C/52/2009-691 zo 6. decembra 2017 súd vyhovel žalobe žalobkyne a určil, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou v podiele 66/240-ín z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. Y.čako pozemok parcela KN-E č. XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 28 m², parcela KN-E č. XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 21 m², parcela KN-E č. XXXX/X trvalé trávnaté porasty o výmere 154 m², pod B 4 v podiele 1/3-ina zapísané na žalovanú v rade 1/ (výrok I.), podielovou spoluvlastníčkou v podiele 66/240-ín z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. Y.č, ako pozemok parcela KN- E číslo XXXX/X orná pôda o výmere 346 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 239 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 199 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 142 m², parcela KN-E č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 262 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 3 838 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 35 m², parcela KN-E č. XXXX zastavané plochy a nádvoria o výmere 325 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 4 348 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 37 m², parcela KN-E č. 2903/3 orná pôda o výmere 2 010 m², parcela KN-E č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 222 m², parcela KN-E č. XXXX/X zastavané plochy a nádvoria o výmere 1 163 m², pod B 1 v podiele 1/6-ina zapísané na žalovanú v 3/ rade, pod B 3 v podiele 1/8-ina zapísané na žalovanú v 2/ rade a pod B 5 v podiele 1/3-ina zapísané na žalovanú v rade 1/ (výrok II.), podielovou spoluvlastníčkou v podiele 66/240-ín z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. Y.čako pozemok parcela KN-E č. XXXX lesné porasty vo výmere 7 037 m², parcela KN-E č. XXXX lesné pozemky vo výmere 600 m², parcela KN-E č. XXXX orná pôda vo výmere 40 612 m², parcela KN-E č. XXXX lesné pozemky vo výmere 3 204 m², parcela KN-E č. XXXX lesné pozemky vo výmere 57 345 m², parcela KN-E č. XXXX orná pôda o výmere 7 502 m², parcela KN-E č. XXXX orná pôda o výmere 2 917 m², parcela KN-E č. XXXX orná pôda o výmere 1 473 m², parcela KN-E č. XXXX orná pôda o výmere 1 192 m², parcela KN-E č. XXXX orná pôda o výmere 8 775 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 603 m², parcela KN-E č. XXXX/X orná pôda o výmere 18 m², parcela KN-E č. XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 1 059 m², parcela KN-E č. XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 257 m², parcela KN-E č. XXXX/X trvalé trávne porasty o výmere 36 m², parcela KN-E č. XXXX trvalé trávne porasty o výmere 622 m², pod B 5 v podiele 1/12-ina zapísané na žalovanú v rade 1/ (výrok III.), podielovou spoluvlastníčkou v podiele 66/240-ín z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. Y.čako pozemok parcela KN-C č. XXXX/X orná pôda o výmere 1 877 m², pod B 1 v podiele 1/1-ina zapísané na žalovanú v rade 2/ (výrok IV.), podielovou spoluvlastníčkou v podiele 66/240-ín z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. Y.čako pozemok parcela KN-C č. XXXX/XX - orná pôda o výmere 243 m², pod B 1 v podiele 1/2-ica zapísané na žalovanú v 3/ rade a pod B 2 v podiele 1/2-ica zapísané na žalovanú v rade 2/ (výrok V.) a podielovou spoluvlastníčkou v podiele 66/240-ín z nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX k. ú. Y.čako pozemok parcela KN-C č. XXXX/XX - trvalé trávnaté porasty o výmere 1 502 m², pod B 1 v podiele 1/1-ine zapísané na žalovanú v rade 3/ (výrok VI). Súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že z obsahu dotknutého rozsudku vyplýva, že tento sa v písomnom znení v plnom rozsahu zhoduje s jeho vyhláseným znením a zároveň ním bolo v plnom rozsahu vyhovieť žalobnému petitu ktorým žalobkyňa žiadala, aby bola určená ako podielová spoluvlastníčka v podiele 66/ 240-ín z nehnuteľností zapísaných na príslušných LV z príslušných podielov zapísaných v časti B na žalované. Z uvedeného bolo zrejmé, že v danom prípade vo výroku rozsudku nebola uvedená chyba v písaní ani v počítaní, a rovnako nešlo ani o inú zrejmu nesprávnosť. Pokiaľ išlo o uvedenie podielu vyjadrenom zlomkom k celku, kde žalobkyňa v podanom návrhu na opravu rozsudku nepriamo tvrdila, že tento absentuje, keďže ho súd neuviedol správne a namiesto neho uviedol spoluvlastnícky podiel žalobkyne veľkosťou spoluvlastníckeho podielu z podielu žalovaných, a teda v dôsledku toho je rozsudok nevykonateľný (nezapísateľný) tak mal súd za to, že spoluvlastnícky podiel, určenia ktorého sa žalobkyňa domáhala, bol vyjadrený zlomkom k celku. Rešpektujúc dispozičné právo žalobkyne sa totiž táto náležitosť vyžadovaná katastrálnym zákonom mohla týkať len toho spoluvlastníckeho podielu, ktorý sa stal predmetom žaloby. Keďže v katastri nehnuteľností zapísaný vlastník podielu bol inak stranou sporu (žalované 1/, 2, 3), bol by rozsudok, ktorým by bolo určené spoluvlastnícke právo žalobkyne v príslušnom spoluvlastníckom podiele spôsobilou verejnou listinou pre zápis spoluvlastníckeho práva žalobkyne v určenom spoluvlastníckom podiele a zároveň pre zmenu zápisu vlastníckeho práva k podielu žalovaných 1, 2, 3 na ich spoluvlastnícke právo v spoluvlastníckom podiele žalobkyňou (resp. rozsudkom) nedotknutom. Žalobkyňa sama neuviedla rozsah podielu, ktorý požadovala určiť pomerom k celku (keďže to z jej

podania zo dňa 12. júna 2020 nevyplývalo) pričom však súd by za takéhoto stavu ani nebol oprávnený v tomto type sporu sám určiť rozsah jej podielov v pomere k celku, keďže navyše by sa jednalo aj o kvalitatívnu zmenu rozhodnutia, ktorú však nie je možné riešiť opravným uznesením z vyššie uvedeného dôvodu, aj keď žalobkyňa sa podľa názoru súdu o to snažila nesprávne postupom podľa § 224 CSP, keďže postup podľa § 225 CSP by vzhľadom na právoplatnosť rozsudku už nebol možný. Na základe vyššie uvedeného bola oprava dotknutého rozsudku nemožná a preto súd návrh žalobkyne na jeho opravu zamietol.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd alebo krajský súd“) na odvolanie žalobkyne uznesením z 31. marca 2021 sp. zn. 8Co/145/2020 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne (§ 387 ods. 1 CSP). Na odôvodnenie uviedol, že súd prvej inštancie postupoval pri rozhodovaní o návrhu žalobkyne na opravu rozsudku okresného súdu č. k. 2C/52/2009-691 zo 6. decembra 2017 správne, správne vyhodnotil podstatné skutkové okolnosti, správne aplikoval právnu normu a svoje rozhodnutie i náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa podľa § 387 ods. 2 CSP obmedzil len na konštatovanie správnosti dôvodov vedúcich súd prvej inštancie k zamietnutiu návrhu žalobkyne na opravu uvedeného rozhodnutia. V nadväznosti na odvolacie námietky žalobkyne odvolací súd uviedol, že pokiaľ žalobkyňa vytýkala súdu nesprávny postup, pokiaľ ju nevyzval na odstránenie nedostatkov návrhu v súvislosti s uvedením spoluvlastníckeho podielu v pomere k celku v žalobe, žalobkyňa sama v odvolaní uviedla, že v čase podania žaloby v roku 2009 bol žalobný návrh formulovaný v súlade s vtedy platným znením katastrálneho zákona. Zo samotnej žaloby pritom vyplývalo, že podiel 66/240 na nehnuteľnostiach, ktoré boli predmetom konania a ktorého sa žalobkyňa domáhala, predstavoval podiel v pomere k celku, v ktorej súvislosti odvolací súd poukázal i na konštatovanie súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, že spoluvlastnícky podiel, určenia ktorého sa žalobkyňa domáhala, bol vyjadrený zlomkom k celku, ktorú skutočnosť žalobkyňa nerozporovala.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“), ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Táto vada spočíva v nevyhovení návrhu na opravu rozsudku, hoci žalobkyňa vzniklo subjektívne právo, aby bolo rozhodnutie opravené, keďže boli splnené podmienky na jeho opravu v zmysle § 224 CSP. Právny záver okresného súdu, s ktorým sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a to že podmienky splnené neboli, a že vyhlásený rozsudok, ktorým bol súd viazaný nebolo možné opraviť, nakoľko zo znenia ustanovenia § 224 CSP možnosť oprava výroku rozsudku je limitovaná viazanosťou súdu vyhláseným znením rozsudku, považovala za nesprávny, a arbitrárny. Postupom oboch súdov došlo k porušeniu práva žalobkyne na súdnu ochranu, zároveň aj k porušeniu práva žalobkyne vlastniť majetok a nakladať s ním podľa článku 20 ods. 1 v spojení s čl. 13 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, keď ako súdom určená vlastníčka príslušných podielov na nehnuteľnostiach sa nesprávnym procesným postupom súdu nemôže domôcť spravodlivosti a zápisu svojho práva do katastra nehnuteľnosti, čím je jej znemožnené so svojím majetkom nakladať. Bola názoru, že pre účely ustanovenia § 420 CSP neprichádza do úvahy charakter rozhodnutia, ktorým sa rozhoduje o návrhu na opravu rozhodnutia treba z povahy veci odvodzovať od charakteru rozhodnutia, ktorého oprava je navrhovaná resp., ktoré sa má opraviť a tiež od toho, čo má prípadne opraviť. Preto ak sa navrhuje oprava rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a oprava by sa mohla dotknúť práv a povinností strán, o ktorých bolo autoritatívne rozhodnuté, je aj rozhodnutie o takomto návrhu rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. V tejto súvislosti dovolateľka poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. júna 2018 sp. zn. 6Cdo/162/2017. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 576/2013 upriamila pozornosť na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že ak účastník konania splní všetky pozitívne i negatívne podmienky opravy rozhodnutia ustanovené v § 224 CSP vzniká mu subjektívne právo na to, aby súd rozhodnutie opravil. Súdu v takomto prípade nepatrí akákoľvek voľná úvaha o tom, či napriek splneniu zákonných podmienok návrhu na opravu rozhodnutia vyhovie alebo nie (II. ÚS 576/2013). Žalobkyňa ďalej namietala, že okresný súd nepostupoval v zmysle procesných noriem a nevyzval žalobkyňu na opravu, doplnenie navrhovaného petitu a ani žalobu, pre nevykonateľnosť navrhovaného petitu nezamietol, ale rozhodol vo veci rozsudkom, ktorý je

nevykonateľný. Súd tak pochybil pri formulácii svojich výrokov, pričom sa jednalo o chybu v počítaní prípadne inú zrejmu nesprávnosť rozhodnutia a je povinnosťou súdu takýto rozsudok opraviť. Postupom súdu sa žalobkyňa ocitla v neriešiteľnej situácii, kedy sa nemôže opätovne domáhať určenia jej vlastníckeho práva proti tým istým žalovaným, na základe tých istých skutkových a právnych argumentov, k tým istým nehnuteľnostiam z dôvodu už raz rozhodnutej veci a existencie rozsudku o určení jej vlastníckeho práva, hoci tento rozsudok trpí vadou nevykonateľnosti, čo má za následok porušenie práva žalobkyne na spravodlivú súdnu ochranu. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby dovolací súd zrušil uznesenie krajského súdu a vec vrátil na ďalšie konanie a žalobkyňu priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

4. Žalovaná 3/ vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že vo všeobecnosti by nemalo byť prípustné, aby súd opravil výrok rozhodnutia súdu pre chybu, ktorej sa dopustila strana v žalobe, návrhu alebo inom podaní, a to najmä v dôsledku aplikácie teórie prejavu procesných úkonov, podľa ktorej strana niesť procesnú zodpovednosť za omyl alebo nesprávnosť, ktorých sa dopustila vo svojom podaní. Navrhla aby dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP a žalovanej 3/ priznal právo na náhradu trov dovolacieho konania.

4.1 Žalované 1/ a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

4.2. Žalobkyňa sa vyjadrila k vyjadreniu k dovolaniu žalovanej 3/.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 písm. b/ CSP), v ktorej neprospech (z hľadiska procesného) bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). V danom prípade žalobkyňa namietala, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

7. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení.

8. Pre účely ustanovenia § 420 CSP charakter rozhodnutia, ktorým sa rozhoduje o návrhu na opravu rozhodnutia (opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávnosti), treba z povahy veci odvodzovať od charakteru rozhodnutia, ktorého oprava je navrhovaná, resp. ktoré sa má opraviť, a tiež od toho, čo má byť predmetom opravy. Samotné rozhodovanie o oprave totiž bez existencie toho, čo sa má prípadne opraviť, neprichádza do úvahy. Preto ak sa navrhuje oprava rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a oprava by sa mohla dotknúť práv a povinností strán, o ktorých bolo autoritatívne rozhodnuté, je aj rozhodnutie o takomto návrhu rozhodnutím vo veci samej alebo rozhodnutím, ktorým sa konanie končí (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. júna 2018 sp. zn. 6Cdo/162/2017).

9. V preskúmanej veci sa návrh na opravu týkal rozsudku, a to jeho výroku, preto uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na opravu, bolo treba považovať za rozhodnutie vo veci samej. Takéto rozhodnutie tak bolo možné napadnúť dovolaním podľa § 420 CSP.

10. Dovolací súd v zmysle namietanej vady akcentuje, že pod porušením práva na spravodlivý súdny proces z hľadiska § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do ústavou, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia môže byť daná aj v prípade nesprávneho rozhodnutia súdu o zamietnutí návrhu na opravu rozhodnutia. Bez vykonania opravy, hoci by na to boli splnené podmienky, by totiž chyba v písaní alebo počítaní, alebo aj iná zrejme nesprávnosť, mohla mať za následok napr. nevykonateľnosť rozhodnutia alebo takú autoritatívnu úpravu práv a povinností strán, ktorá ako prejav verejnomocenskej vôle by nezodpovedala vôli, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel. Tým by bolo vo svojich dôsledkoch negované základné právo na spravodlivú súdnu ochranu. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 576/2013 z 24. júla 2014 vyslovil názor, že z článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (teda z práva, aby sa vo veci rozhodovalo podľa platnej a účinnej právnej normy) vyplýva, že ak účastník konania (teraz strana) splní všetky pozitívne i negatívne podmienky opravy rozhodnutia ustanovené v § 224 CSP, vzniká mu subjektívne právo na to, aby súd rozhodnutie opravil. Súdu v takomto prípade nepatrí akákoľvek voľná úvaha o tom, či napriek splneniu zákonných podmienok návrhu na opravu rozhodnutia vyhovie alebo nie.

11. Dovolací súd však po preskúmaní spisu dospel k záveru, že konanie pred odvolacím súdom nie je postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP. Žalobkyňa nesplnila všetky pozitívne i negatívne podmienky opravy rozhodnutia ustanovené v § 224 CSP, a teda jej nevzniklo subjektívne právo na to, aby súdy rozhodnutie opravili. Zo strany súdu prvej inštancie tak aj podľa názoru dovolacieho súdu nedošlo pri vydaní rozhodnutia súdu č. k. 2C/52/2009-691 zo 6. decembra 2017 k žiadnej chybe v písaní, počítaní alebo inej zrejmej nesprávnosti, ktorá by odôvodňovala následný postup súdu v zmysle ustanovenia § 224 CSP. Účelom inštitútu opravného uznesenia je napravenie pochybení, ktorých sa dopustil súd. Nie je možné týmto spôsobom opraviť vadu žaloby, o ktorej súd rozhodol. Rovnako nie je v zásade možné opravným uznesením odstraňovať taký nedostatok podania sporovej strany, ktorý spôsobil nesprávnosť rozsudku.

12. Civilný sporový poriadok vyžaduje, aby súdne rozhodnutie bolo určité, jasné a formálne bezchybné. V prípade, že nespĺňa tieto náležitosti, pripúšťa sa možnosť jeho opravy za stanovených podmienok tak, aby bola zachovaná zásada viazanosti súdu vyhláseným rozsudkom (§ 219 ods. 4 CSP). V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že súdne rozhodnutie možno opraviť postupom podľa § 224 CSP len v presne stanovených prípadoch, ak ide o chyby v písaní, počítaní a ďalej ak ide o také chyby, ktoré sú ako zjavné nesprávnosti podobného pôvodu ako chyby v písaní a počítaní, t.j. ku ktorým došlo len zjavným a okamžitým zlyhaním duševnej či mechanickej činnosti osoby, ktorá rozhodnutie vyhlasovala alebo vyhotovovala, a ktoré sú každému zjavné. Po oboznámení sa s obsahom spisu dovolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci išlo o žiadny z prípadov, na ktoré pamätá ustanovenie (§ 224 CSP) a v nadväznosti na dovolacie námietky žalobkyne zdôrazňuje, že materiálna vykonateľnosť súdneho rozhodnutia pramení z perfektnosti žaloby (vrátane petitu); odstránenie väd žaloby, ktoré by sa mohli premietnuť do súdneho rozhodnutia možno zhojiť v kontexte úkonov súdu a aktívnej účasti žalobkyne podľa § 129 CSP pri oprave, či doplnení neúplných alebo nezrozumiteľných podaní v priebehu súdneho konania. Naproti tomu tzv. vecné nedostatky a nesprávnosti žaloby nie sú dôvodom na opravu súdnych rozhodnutí. Inštitút opravného uznesenia má odstraňovať zjavné nedostatky, ktorých sa dopustil v rozhodnutí súd, nie strana sporu v podanej žalobe. V pozitívnom vymedzení je postup podľa § 224 CSP použiteľný len na prípady odstraňovania zjavných nedostatkov súdu. Nemožno ním napravovať chyby, ktoré zapríčinila dovolateľka v základnom konaní. Vo vzťahu k dotknutému súdnemu rozsudku nejde o chyby v písaní alebo v počítaní, pretože každá iná konkretizácia v zmysle navrhovanej opravy vyhláseného rozsudku by predstavovala vecnú zmenu, ktorá vylučuje postup podľa § 224 CSP. Správnosť záverov odvolacieho súdu potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. februára 2009, sp. zn. 3MCdo/21/2008, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 24. júla 2014, sp. zn. II. ÚS 576/2013-30).

13. Záverom dovolací súd považuje za potrebné ešte zdôrazniť, že viazanosť súdu vyhláseným

rozsudkom v zmysle § 219 ods. 4 CSP znamená, že súd už nemôže rozhodnúť inak, než ako rozhodol a nemôže teda sám vyhlásený rozsudok zmeniť, zrušiť, alebo inak pozmeňovať opravným uznesením. Vyhláseným rozsudkom je súd viazaný a nemôže ho zmeniť, ani keby sa po jeho vyhlásení zistilo, že rozhodol nesprávne.

14. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa neopodstatnene namietala, že súdy nižších inštancií jej nesprávnym procesným postupom znemožnili uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP ako dovolanie, ktoré nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi.

15. O trovách dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP. Žalovaná 3/ mala v dovolacom konaní plný úspech, preto mu proti neúspešnej žalobkyni vznikol nárok na náhradu trov dovolacieho konania. Žalovaným 1/ a 2/ v dovolaní žiadne trovy nevznikli, dovolací súd im náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (R 72/2018).

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.